

[Poul Møller.]

somste form for afviklingen af toldgodtgørelserne.

Formålet med denne traktat er at opnå, har man sagt, en strukturrationalisering inden for frihandelsområdets industri. Vi må ikke glemme, at denne strukturrationalisering kommer til at foregå i et samarbejde mellem dværge og kæmper, og at næsten inden for alle områder, hvor vi har en dansk industri, er den kun for dværge at regne i forhold til de koncerner, som f. eks. Storbritannien råder over. De sidste 6-7 måneder har med al ønskelig tydelighed afsløret det, og man er gået i gang med en lang række forhandlinger inden for de syv landes industriorganisationer og inden for de enkelte virksomheder for at se, om man kunne nå frem til en strukturrationalisering; og der viser det sig fra område til område, at her skal samarbejdet og forhandlingerne foregå mellem industrivirksomheder af udpræget forskellig størrelsesorden. De danske industrivirksomheder, selv vore største, kan når som helst blive slået i konkurrencen, fordi de andre råder over så store kapitaler, at hvis de vil slå de danske i konkurrencen også på det danske marked, kan de gøre det. Efterhånden som de kan komme ind billigere og billigere på det danske marked, kan de store engelske og for så vidt også de svenske koncerner kvæle den danske industri. Derfor kommer samarbejdet om en strukturrationalisering mellem en dværg og en kæmpe let til at foregå på den måde, at kæmpen dikterer dværgen vilkårene, og det er det, vi skal have opmærksomheden henvendt på i de forhandlinger, vi skal have om regeringens toldlovsforslag. Afgørende for den frihed, som vor industri kan have under forhandlingerne om strukturrationaliseringen og for dens konkurrenceevne i det hele taget, er det, om den er sikret i overgangstiden sådanne udgangspositioner, at den kan forhandle på nogenlunde lige-lige vilkår, i hvert fald i sikkerhed for, at kæmpekoncernerne derude ikke kan kvæle den og tage hele det danske marked, hvis ikke den danske virksomhed makker ret.

Det er et synspunkt, som jeg gerne vil fremhæve her. Jeg synes, der er tillagt det alt for lille betydning, at man ved at have ulige udgangsvilkår også alt for stærkt svækker forhandlingsmulighederne mellem dan-

ske og udenlandske virksomheder i den strukturrationaliseringsproces, man har villet sætte i gang gennem denne traktat. Vi ved, at de andres toldsatsler på de fleste områder er så høje, at den danske industri ikke kan opnå gevinst til at opveje de tab, som den vil lide på hjemmemarkedet, før toldsatslerne er reduceret betydeligt. Jeg synes derfor ikke, der er givet fair play for dansk produktion og beskæftigelse ved de forslag, regeringen har fremsat her i november. Jeg mener, at vi alle må være interesseret i at give dansk produktion de bedst mulige vilkår i det store spil, vi nu skal deltage i. Tilslutningen til de syv landes frihandelsområde er i sig selv en povet, usikker, farlig beslutning, hvis konsekvenser ingen af os her kan overse, og vi kan kun undskylde os med, at det ikke er en beslutning, vi har ønsket, men et valg, andre har stillet os over for.

Men endnu mere usikkert vil det blive, hvis vi på grund af dogmer fra en anden tid og fattede forudsætninger fra andre, tidligere beslutninger ikke giver produktionen den hjælp, den har brug for. Dette gælder alle erhverv, og det gælder den økonomiske politik i almindelighed. Det bliver nødvendigt at se anderledes på aktieselskabsbeskatningen i den fremtid, vi går ind i. Det bliver nødvendigt at se anderledes på ejendomsbeskatningen, som belaster dem, der producerer danske varer ud af jorden. Det bliver nødvendigt at se anderledes på statsopgaver og privatopgaver; men jeg ved, at vedrørende disse spørgsmål kan vi naturligvis ikke under de forhandlinger, der nu skal føres, binde regeringens hænder. Vi kan derimod i det, det drejer sig om i første række, og det, der skal være vedtaget inden denne måneds udgang, altså inden konventionen skal vedtages her i tinget, udøve vor indflydelse, således at de udgangspositioner og den udgangsstilling, man vil give dansk erhvervsliv, bliver så ligelig som vel muligt.

Det er ikke os, der har tilskyndet regeringen til at føre Danmark ind i de syv landes frihandelsområde. Vi bemyndigede den ikke til at binde sig og os. Ansvar for denne beslutning var flertallets; men vi mener, at det er både i regeringens og i landets interesse, om denne traktat kan vedtages med en større majoritet end den